

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/30/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109204190
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2012:5109204190.16

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľky: A. F., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Žilina, Gabajova 2594/26, právne zastúpená JUDr. Jaroslavou Starinskou, advokátkou so sídlom Národná ul. 19, 010 01 Žilina, proti odporcovi: A. F.Č., nar. X.XX.XXXX, bytom Ž. - V., G. V. XX/XX, o určenie výživného manželky, takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 26.2.2009 domáhala, aby súd zaviazal odporcu platiť navrhovateľke výživné v sume 49,79 eur mesačne do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred odo dňa podania návrhu. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzatvorili manželstvo, z ktorého pochádzajú dve maloleté deti: J. F., nar. X.X.XXXX a H. F., nar. XX.X.XXXX. Navrhovateľka je vedená na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline ako nezamestnaná a stará sa o maloleté deti pochádzajúce z manželstva. S odporcom nežijú v spoločnej domácnosti. Jej mesačný príjem pozostáva z rodinných prídavkov na deti vo výške 35,85 eur, výživného na maloletého J. vo výške 49,79 eur a na maloletú H. vo výške 56,43 eur. Byt, v ktorom žije navrhovateľka s maloletými deťmi, je v jej výlučnom vlastníctve. V súvislosti s užívaním bytu platí sumu 108,48 eur správcovi bytu Bytterm a.s. Žilina, na SIPO vynakladá 44,48 eur. Na živobytie jej nezostáva nič a musí jej požičať jej brat. Odporca je zamestnaný v PCHZ Žilina a jeho mesačný príjem sa pohybuje od 398,33 eur do 564,30 eur.

Navrhovateľka k návrhu na začatie konania pripojila nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil:

Podľa špecifikácie výdavkov (č.I. 6) navrhovateľka mesačne vynaloží na maloletú H. sumu 145,53 eur a na maloletého J. sumu 142,31 eur. Ďalšie výdavky navrhovateľky predstavujú mesačne sumu 284,09 eur, ktorá pozostáva z výdavkov na SIPO 44,48 eur, preddavku za užívanie bytu vo výške 108,48 eur, na stravu 66,39 eur, na lieky 9,96 eur, na oblečenie 13,28 eur, na darčeky na dieťa 6,64 eur, na telefón 19,92 eur, hygienické potreby a kozmetiku 8,30 eur a čistiace prostriedky a pracie prášky 6,64 eur.

Z potvrdenia ÚPSVaR Žilina zo dňa 16.2.2009 súd zistil, že navrhovateľka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie odo dňa 16.6.2008 a jej evidencia trvá.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina (ďalej len ÚPSVaR Žilina) zo dňa 16.2.2009 súd zistil, že navrhovateľka nie je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi.

Z rozpisu preddavku za užívanie bytu vyhotoveného OSBD Žilina, Tulská 33, Žilina, platného od 1.4.2008 súd zistil, že mesačná zálohová úhrada za byt č. 056 v dome č. 028 predstavuje 3.268 Sk.

Zo sobášneho listu vyhotoveného dňa 25.2.2009 súd zistil, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 13.5.2000, ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Žilina, vo zväzku 39, ročník 2000 na strane 133, pod poradovým číslom 136.

Uznesením 4C/30/09-16 zo dňa 13.7.2009 bolo navrhovateľke priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Súd vykonal vo veci pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, odporcu, výsluchom svedkov A. Z. M., C. H. a H. V., oboznámením sa s listinnými dôkazmi preukazujúcimi príjmy a výdavky účastníkov, rozhodnutím Obvodného úradu Žilina, Odboru všeobecnej vnútornej správy Č.j.:2010/07527-22/2019-2021, 2181/2KZ zo dňa 17.3.2011, rozhodnutím Ministerstva vnútra SR, sekcie verejnej správy č.: SVS-OP-2011/018816/TJM zo dňa 12.9.2011, pripojeným spisom OS Žilina 2C/80/2008, ďalšími listinnými dôkazmi a obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Na pojednávaní konanom dňa 3.3.2010 bola pripustená zmena návrhu na začatie konania, podľa ktorej sa navrhovateľka voči odporcovi domáha určenia vyživovacej povinnosti vo výške 50 eur.

Navrhovateľka na pojednávaní zotrvala na návrhu na začatie konania. Uviedla, že je odkázaná na požičiavanie si peňazí od svojho brata, ktorý jej pomáha, vykryva všetky náklady spojené s rodinou a malými deťmi, poskytuje jej mesačne sumu 500-550 eur. Brat navrhovateľky je zamestnaný v zahraničí, peniaze jej dáva v hotovosti, keď príde na Slovensko, prípadne jej pošle finančné prostriedky bezhotovostným prevodom. Odporca opustil spoločnú domácnosť dňa 28.3.2008 bez vedomia navrhovateľky. Navrhovateľka o tri mesiace dostala výpoveď v práci a ostala nezamestnaná. Navrhovateľke bolo síce v roku 2008 vyplatené odstupné vo výške 90.000,- Sk, ona však v tej dobe zabezpečovala chod celej domácnosti, lebo odporca vtedy v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou nebýval a následne jej neprispieval na výdavky spojené s bytom, ani jej neplatil výživné na maloletých. Pokúšala sa nájsť si prácu, popri dvoch deťoch je to však náročné. Prácu si hľadá doposiaľ, s úradom práce spolupracuje. Nemá žiaden príjem, poberá len prídavky na deti. Nepoberá ani dávky v hmotnej núdzi. Navrhovateľka má priateľa V. V., s ktorým však nevedú spoločnú domácnosť, tento jej nijakým spôsobom neprispieva na domácnosť. Býva u svojej matky na sídlisku Y..

Osobné motorové vozidlo, rok výroby 1986, si navrhovateľka zakúpila za sumu 20.000,- Sk, a to z peňazí, ktoré jej daroval brat. Jedná sa o staré vozidlo a navrhovateľka ho využíva len pre potreby rodiny. Na pohonné hmoty vynakladá sumu 50 eur mesačne. Navrhovateľka pol roka po skončení pracovného pomeru poberala podporu 7.000-8.000,- Sk. Má jeden účet v peňažnom ústave, z ktorého bezhotovostným prevodom platí poplatky za elektrinu, byt, inkaso, poisťky detí. Stavebné sporenie je evidované na maloletého J., vkladné knižky sú vedené tiež na maloleté deti, tieto zakladal brat navrhovateľky.

Odporca na pojednávaní uviedol, že býva u rodičov v rodinnom dome. Je zamestnaný v spoločnosti Tvarovanie PCHZ na pracovnej pozícii strojník a jeho čistý mesačný príjem predstavuje 450 eur. Matke maloletých platí výživné na maloletých vo výške 106 eur mesačne. Keďže rodičia mu poskytli na bývanie celé poschodie rodinného domu, platí im za užívanie domu, za plyn, elektrinu, vodu a smeti sumu 63 eur mesačne. Ďalej rodičom prispieva na celodennú stravu sumou 70 eur mesačne. Za účelom vytvorenia samostatného bývania s maloletými deťmi bol odporca nútený vziať si úver 150.000,- Sk, ktorý teraz spláca mesačnou splátkou vo výške 136 eur, z úveru si vybudoval i samostatný vchod do domu. Užíva motorové vozidlo, ktoré bolo vyrobené v r. 1996, je vo vlastníctve známych jeho rodičov a využíva ho len na vozenie detí.

V konaní bol vypočutý ako svedok A. Z. M., brat navrhovateľky. Uviedol, že musí navrhovateľke ako svojej sestre finančne vypomáhať, keďže ona nemá žiadny príjem a žije sama s dvomi deťmi. Svedok žije už 10 rokov v zahraničí, v súčasnosti v D., predtým pôsobil v iných krajinách. Jeho príjmy sú dosť vysoké. Mesačne poskytuje navrhovateľke sumu 500 eur, niekedy aj viac, napríklad keď potrebovala peniaze na auto, dal jej 2.000 eur. Peniaze jej dáva buď v hotovosti alebo jej ich posielal cez bankový účet.

Navrhovateľke pomáha aj tým, že zabezpečuje do domácnosti nákupy, darčeky na Vianoce pre deti. Spolu s manželkou kúpili synovi navrhovateľky školské potreby, školskú tašku, pomôcky do školy. Tiež vypomáha navrhovateľke zakupovaním oblečenia pre deti, resp. dáva jej na tento účel finančné prostriedky. Vozidlo Ford Escort si kúpil odporca s navrhovateľkou v ČR v bazáre asi za 80.000,- Kč. Auto nebolo napísané na navrhovateľku a odporcu, svedkovi nie je známe, z akého dôvodu, zrejme sa im viac oplatilo platiť poisťky v ČR.

Na pojednávaní konanom dňa 19.5.2010 boli vypočutí svedkovia H. F. a U. F. - rodičia odporcu.

Svedok H. F., na pojednávaní uviedol, že v máji 2008 sa maloleté deti odporcu nastťahovali ku svedkovi do rodinného domu, ktorý je v spoluvlastníctve svedka a jeho manželky, pretože s navrhovateľkou sa nedalo ďalej žiť. Odporca svedkovi hovoril, že navrhovateľka odporcovi nadávala a týrala ho. Odporca spával na chodbe na koberci bez periny každý mesiac aj dva razy. Odporca si za pôžičku vo výške 60.000,- Sk urobil kuchyňu a kúpeľňu. Keďže bolo potrebné dorobiť obývačku a odporcovi už nechceli dať pôžičku, vzal si svedok s manželkou úver vo výške 150.000,- Sk v Poštovej banke, aby pomohli odporcovi, aby nebýval na ulici. Odporca si za tieto finančné prostriedky kúpil obývaciu stenu, kuchyňu, povalu. Úver spláca manželka svedka mesačnou splátkou 136 eur. Odporca začal splácať pôžičku zo svojho účtu na účet svedka, zaplatil asi 7 splátok, potom sa mu však v práci zmenili finančné podmienky, keď mal vyplácaných len 60 % mzdy, preto dával svedkovi, resp. manželke svedka, peniaze každý mesiac do vlastných rúk. Odporca na domácnosť prispieva sumou 70 eur na stravu a okolo 70 eur na vodu, plyn a elektrinu.

Svedkyňa U. F. na pojednávaní uviedla, že navrhovateľka si našla medzi kolegami priateľa. Ten ju potom navštevoval, keď bol odporca v práci. Odporca bol nútený odísť od navrhovateľky a zobral aj deti. Stretávanie odporcu s maloletými bolo dohodnuté tak, že si rodičia deti striedali každé dva dni. Úver vo výške 150.000,- Sk je úver odporcu, on si ho platí a svedkyňa z neho nemala ani korunu a ani ho nespláca. Úver spláca svedkyňa a jej manželovi sumou 136 eur mesačne. Ďalej prispieva na domácnosť sumou 70 eur na stravu a na energie sumou 75 eur.

Odporca má síce priateľku, ale navrhovateľka má priateľa už päť rokov a nastťahovala si ho domov.

Odporca na pojednávaní uviedol, že od 1.8.2010 je nezamestnaný, zamestnanie si však hľadá. Poberá dávku v nezamestnanosti vo výške 290-300 eur mesačne.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že nie je zamestnaná, prácu si však hľadá, a to u známych, vo firmách a na internete. Odvtedy, ako skončila posledný pracovný pomer, sa jej nepodarilo nikde sa zamestnať, ani na prechodnú dobu. Poukázala na dátum podania návrhu na začatie konania, ktorý podávala až potom, keď vyčerpala svoje finančné zdroje, ktoré jej boli poskytnuté vo forme odstupného od bývalého zamestnávateľa vo výške 96.555,- Sk.

Na pojednávaní konanom dňa 12.11.2010 boli vypočuté svedkyne C. H. C. H. V..

Svedkyňa C. H., triedna učiteľka mal. H. F. na pojednávaní uviedla, že s navrhovateľkou sa denne stretáva v škole, s odporcom sa videli 1-2 krát. Uviedla, že maloletá si pracovné povinnosti plní zodpovedne a čo sa týka oblečenia, chodí čistá a upravená. Rodičovských združení sa zúčastňuje vždy len navrhovateľka. S odporcom komunikovala svedkyňa o výsledkoch maloletej jeden krát.

Svedkyňa H. V. uviedla, že je triednou učiteľkou maloletého J. F.. Maloletý vždy chodí do školy pripravený. Otec maloletého sa prišiel spýtať na výsledky svojho syna do školy minulý rok dvakrát.

Navrhovateľka na pojednávaní konanom dňa 5.1.2011 potvrdila, že je zamestnaná u zamestnávateľky C. L. v novinovom stánku, a to od 16.12.2010. Ďalej uviedla, že podala odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o rozvode manželstva. Odvolanie bolo podané len v časti čo do úpravy práv a povinností voči maloletým deťom a v časti čo do rozvodu bola spokojná.

Odporca uviedol, že proti tomuto rozsudku taktiež podal odvolanie, a to proti celému rozhodnutiu. Navrhovateľka totiž uviedla iné okolnosti, za ktorých malo dôjsť k rozvodu, keď tvrdila, že nie kvôli nevere, pričom odporca tvrdí, že to bolo najmä kvôli nevere.

Navrhovateľka uviedla, že k rozvratu manželstva došlo z dôvodu žiarlivosti odporcu. Pokiaľ bol V. V. spomínaný v konaní o rozvod manželstva, V. V. bol v zahraničí, preto k žiadnej nevere dochádzať nemohlo. Nebýval s navrhovateľkou ani v spoločnej domácnosti. V minulosti pracoval ako jej nadriadený v spoločnosti Tento, a.s. Navrhovateľka uviedla, že V. je jej blízky, je to jej priateľ od roku 2009, ale nie je bohužiaľ možné, aby s ňou býval, lebo má veľmi chorú matku, o ktorú sa treba starať. Navrhovateľka nesúhlasí s odôvodnením rozsudku o rozvode manželstva, v ktorom bola ako príčina rozvratu manželstva uvedená nevera navrhovateľky, nežiadala však o opravu odôvodnenia rozsudku, pretože pre ňu bolo prednostné, aby bolo rozhodnuté o rozvode manželstva. Podľa názoru právnej zástupkyne navrhovateľky by sa ani odporca proti rozvodu manželstva neodvolal, odvolal sa voči celému rozsudku len z dôvodu, lebo je neznalý možnosti odvolať sa len voči jednotlivým výrokom rozsudku.

Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní navrhla, aby splnomocnený zástupca odporcu L.. H. H. bol vylúčený zo zastupovania odporcu, pretože zastupuje vo viacerých konaniach, a to údajne bezodplatne, čo nie je pravda.

Súd účastníkom na pojednávaní uviedol podľa § 100 ods. 1 tretej vety O.s.p. v spojitosti s ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, ako sa na základe doteraz tvrdených a preukazovaných skutočností javí právne posúdenie veci, a to s poukazom na rozsudok, zo dňa 25.10.2010, ktorým bolo manželstvo účastníkov v konaní č. k. 2C/80/2008 rozvedené, keď v rozsudku bolo konštatované, že dôvodom rozvratu manželstva účastníkov bola nevera navrhovateľky, teda dokazovanie v konaní sa následne bude uberať aj týmto smerom, a súd bude skúmať, či je dôvodná aplikácia ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Uznesením č.l. 4C/30/2009-295 zo dňa 26.1.2011 súd podľa ust. § 27 ods. 2 O.s.p. rozhodol o nepripustení zastúpenie odporcu splnomocneným zástupcom L.. H. H.. Odporca podal proti uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Žilina uznesením zo dňa 28.4.2011 tak, že hore uvedené uznesenie Okresného súdu potvrdil.

Na pojednávaní konanom dňa 21.9.2011 mal byť vykonaný výsluch svedka V. V., ktorého účasť na pojednávaní mala zabezpečiť navrhovateľka. Navrhovateľka uviedla, že svedok mal odcestovať pracovne do L. a ona s ním už neudržiava žiadne styky. Súd mal zároveň z vyjadrenia Krajského súdu Žilina preukázané, že konanie na Krajskom súde Žilina o odvolaní účastníkov proti rozsudku vydanom v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina č. k. 2C/80/2008 nie je skončené.

Navrhovateľka na pojednávaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne opäť uvádzala, že nie je pravdivé tvrdenie uvedené v rozsudku č. k. 2C/80/2008-259 zo dňa 25.10.2010, že navrhovateľka si našla známosť v zamestnaní a žije s novým priateľom v spoločnej domácnosti, na podklade ktorých tvrdení súd za príčinu rozvratu manželstva považoval neveru navrhovateľky, keďže toto tvrdenie nebolo vôbec preukázané. Pravdou je, že navrhovateľka s V. V. nikdy spolu nežili a mali medzi sebou len kolegiálny vzťah. Práve odporca mal v tom čase známosť a medzi časom vystriedal už tri priateľky.

Navrhovateľka na pojednávaní konanom dňa 18.4.2012 uviedla, že je nezamestnaná od polovice júla 2008 a odvtedy je evidovaná na úrade práce, v súčasnosti poberá príspevok v hmotnej núdzi vo výške 138,48 € mesačne od roku 2009. Je zamestnaná v novinovom stánku, príjem z tejto práce má 40 € mesačne od januára 2011.

Právna zástupkyňa navrhovateľky poukázala na zápisnice z pojednávaní v konaní 2C/80/2008 vo veci rozvodu účastníkov, v ktorých ako príčiny rozvratu manželstva bola označená chorobná žiarlivosť odporcu, celkové rozpory pováh a nezhody v manželstve, ale nie nevera. Aj krajský súd sa vo svojom rozhodnutí stotožnil so závermi okresného súdu, že ako príčiny rozvratu manželstva bola označená chorobná žiarlivosť odporcu, celkové rozpory pováh a nezhody v manželstve, ale nie nevera.

Navrhovateľka tvrdila, že jej nebola nevera počas manželstva a ani počas rozvodového konania preukázaná, tieto tvrdenia odporcu boli len účelové, pretože cieľom odporcu bolo zverenie mal. detí pochádzajúcich z manželstva účastníkov do jeho osobnej starostlivosti.

Odporca uviedol, že pokiaľ mal počas manželstva priateľku, bolo to až po polroku od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti od navrhovateľky. Žiadna žena uňho v rodinnom dome však nespala ani raz. Odporca sa nedomnieva, že navrhovateľky by niekedy bola v hmotnej núdzi, keďže jej vlastný brat prispieval sumou od 500 do 2000 € mesačne. Koľko si povedala, toľko jej dal, kúpila si za tieto finančné prostriedky aj motorové vozidlo. Po týždni, ako odišiel odporca zo spoločnej domácnosti od navrhovateľky, začala navrhovateľka žiť v spoločnej domácnosti s V. V., žila s ním až do leta 2011. Potom bola mesiac sama a po mesiaci si našla nového partnera, od ktorého má ďalší príjem do domácnosti.

Odporca je od 1.8.2010 nezamestnaný, dávku v nezamestnanosti vo výške 300 € mesačne poberal počas 6 mesiacov. Súd určil odporcovi povinnosť platiť výživné na mal. deti v sume 106,- € na obidve deti, ktorú povinnosť si plní, i keď má príjem len 60,50 €. Prácu si hľadá, lebo keby tomu tak nebolo, úrad práce by ho už dávno z evidencie uchádzačov vyradil. Odporca si spravil kurz na podnikanie a rozmýšľa o podnikaní a o žiadosti o dotáciu z úradu práce. Poukázal na konanie navrhovateľky, ktorá podľa svojich tvrdení v období od roku 2008 do roku 2012 nikde nepracovala a mala uzatvorenú len dohodu v novinovom stánku, čo však nie je pravda, pretože pracovala v pizzérii vo Svederníku, pravidelne s deťmi tam bola do večera do ôsmej hodiny, rozvážala pizzu. Tieto tvrdenia odporca mieni preukázať rôznymi dôkazmi.

Z dohody o rozviazaní pracovného pomeru (č.l. 100) uzatvorenej medzi zamestnávateľom Mettsä Tissue a.s., Celuózka 3494, 011 61, Žilina a navrhovateľkou ako zamestnancom dňa 12.5.2008 súd zistil, že účastníci dohody sa dohodli na rozviazaní pracovného pomeru ku dňu 31.5.2008 z dôvodu organizačných zmien a zníženia zamestnancov podľa ust. § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. V zmysle ust. § 176 ods. 1 Zákonníka práce a podnikovej kolektívnej zmluvy bude zamestnancovi vyplatené päťmesačné odstupné.

Zo mzdového listu navrhovateľky za rok 2008 vyhotoveného zamestnávateľom Mettsä Tissue a.s., Žilina súd zistil, že navrhovateľke bolo vyplatené odstupné v máji 2008 vo výške 96.555,- Sk brutto.

Z potvrdenia ÚPSVaR zo dňa 16.2.2009 súd zistil, že navrhovateľka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 16.6.2008 a evidencia trvá.

Z potvrdenia ÚPSVaR Žilina zo dňa 9.11.2009 súd zistil, že navrhovateľka nie je poberateľkou dávky a príspevkov v hmotnej núdzi v súčasnosti a nebola ňou ani v minulosti.

Z potvrdenia ÚPSVaR zo dňa 8.3.2010 súd zistil, že navrhovateľka je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 16.6.2008 a evidencia trvá.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočke Žilina zo dňa 9.3.2010 súd zistil, že navrhovateľka mala v období od 16.6.2008 do 15.12.2008 vyplatenú dávku v nezamestnanosti, pričom od 16.12.2008 nemá nárok na túto dávku.

Z rozhodnutia ÚPSVaR Žilina zo dňa 20.5.2010 (čl. 191) súd zistil, že navrhovateľka bola uznaná za občana v hmotnej núdzi, splňa nárok na pomoc v hmotnej núdzi a priznáva sa jej preddavkovo dávka a príspevky v sume 138,48 eur mesačne od 1.5.2010.

Z dohody o vykonaní práce uzatvorenej dňa 15.12.2010 medzi C. L. ako zamestnávateľom a A. F. ako zamestnancom súd zistil, že predmetom zmluvy je dojednanie pracovnej úlohy: Zastupovanie počas neprítomnosti majiteľa v novinovom stánku, predaj novín a ostatného tovaru. Pracovno-právny vzťah sa podľa dohody začal dňa 16.12.2010, pracovná úloha bola dojednaná v rozsahu 350 hodín a odmena bola dojednaná vo výške 2,121 € za odpracovanú hodinu.

Z informatívnych dokladov SIPO za obdobie 01/09, 02/09, 06/09, 01/10, 11/09, 02/10 súd zistil, že na adrese A. F., D. XX/XX, Ž. boli predpísané platby inkasom za plyn, rozhlas, televíziu a elektrinu v celkovej výške 45,13 eur, resp. 45,15 eur.

Z faktúry za dodávku elektriny zo dňa 15.12.2009 súd zistil, že za fakturačné obdobie 04.12.2008-14.12.2009 boli na adrese A. F., D. XX/XX, Ž. za dodávku elektriny zaplatené zálohy vo výške 401,61 eur, navrhovateľke bol vrátený preplatok vo výške 33,16 eur.

Z čestného prehlásenia V. V. zo dňa 14.11.2009 súd zistil, že s A. nevedú spoločnú domácnosť a ani jej na domácnosť žiadnym spôsobom neprispieva.

Z rozpisu mzdy odporcu za obdobie od 12/2008 do 12/2009 (č.l.58) súd zistil, že priemerná čistá mzda odporcu za obdobie od februára 2009 do decembra 2009 bola vo výške 452 €.

Z rozpisu mzdy odporcu za obdobie od 01/2010 do 03/2010 (č.l. 151) súd zistil, že priemerný čistý mesačný príjem za obdobie bol vo výške 396,18. Podľa správy zamestnávateľa odporcu nebola v roku 2010 odporcovi vyplácaná náhrada mzdy vo výške 60 % priemerného zárobku.

Z rozpisu mzdy vyhotovenej zamestnávateľom odporcu Tvarovanie PCHZ, spol. s r.o. za obdobie od 04/2010 do 07/2010 (č.l. 234) súd zistil, že v uvedenom období predstavoval priemerný čistý mesačný príjem odporcu sumu 832,97 € s tým, že v mesiaci júli je v hrubej mzde zahrnuté aj odstupné vo výške 1826,44 €.

Z výpovede z pracovného pomeru zo dňa 19.4.2010 vyhotovenej spoločnosťou Tvarovanie PCHZ, spol. s r.o., M. R. Štefánika 71, 010 01 Žilina adresovanej odporcovi súd zistil, že odporcovi bola daná zamestnávateľom výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce z dôvodu, že sa stal nadbytočným vzhľadom na organizačné zmeny. Na základe Rozhodnutia č. 1/2010 zo dňa 15.4.2010 došlo z dôvodu ukončenia prenájmu linky TL.č.4 dňom 30.6.2010 k zrušeniu pracovného miesta odporcu - strojník DS. Na odporcu sa vzťahuje trojmesačná výpovedná lehota, uplynutím ktorej sa pracovný pomer končí. Zároveň prináleží odporcovi odstupné vo výške trojnásobku priemerného mesačného zárobku. Výpoveď bola zo strany odporcu prevzatá dňa 28.4.2010.

Z rozhodnutia ÚPSVaR Žilina zo dňa 5.8.2010 (č.l. 221) súd zistil, že odporca bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 1.8.2010. Z odôvodnenia rozhodnutia súd zistil, že účastník konania dňa 4.8.2010 osobne podal na úrad písomnú žiadosť o zaradenie do evidencie uchádzačov o

zamestnanie a preukázal, že dňa 31.7.2010 skončil zamestnanie u zamestnávateľa Tvarovanie PCHZ spol. s.r.o. Žilina.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina zo dňa 15.11.2010 (č.l. 235) súd zistil, že odporcovi boli vyplatené dávky v nezamestnanosti za mesiac august vo výške 307,20 eur, za mesiac september 2010 vo výške 297,20 eur a za mesiac október vo výške 307,20 eur.

Z rozhodnutia ÚPSVaR Žilina s.:C/2011/70622/Bú.l., číslo z.:C/2011/037130 zo dňa 31.3.2011, č. l. 316 súd zistil, že odporcovi ako občania v hmotnej núdzi, ktorý spĺňa nárok na pomoc v hmotnej núdzi, bola priznaná preddavkovo dávka a príspevky v sume 62,50 € mesačne od 1.3.2011.

Z platobného dokladu SIPO II súd zistil, že na adrese platiteľa H. F., G. V. XX, XXX XX Ž. bolo predpísané na úhradu inkasom za plyn, rozhlas a TV a elektrinu suma 128,07 eur.

Podľa faktúry Severoslovenských vodární a kanalizácií a.s. za vodné a stočné odberateľa U. F., G. V. XX, Ž.A. zo dňa 17.12.2009 za obdobie od 8.6.2009 do 9.12.2009 bola fakturovaná suma 46,47 eur a faktúry zo dňa 12.6.209 za obdobie od 18.12.2008 do 18.6.2009 bola vyúčtovaná suma za vodné 30,73 eur.

Zo žiadosti o úver - pôžičku na bývanie žiadateľa U. F., L. G. V. XX/XX, Ž., spoludlžníka H. F., L. G. V. XX/XX, Ž. súd zistil, že žiadatelia požiadali o poskytnutie účelového úveru - pôžičky na bývanie za účelom zateplenia a fasády nehnuteľnosti - rodinného domu súp. č. XX na adrese G. V., Ž..

Z trvalého prechodného príkazu na úhradu súd zistil, že klient A. F. zadal s dátumom účinnosti od 25.4.2008 trvalý prevodný príkaz na úhradu splátok vo výške 3.148,- Sk mesačne ku dňu splatnosti 20. v mesiaci na účet príjemcu XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX.

Z rozhodnutia Obvodného úradu Žilina, Odboru všeobecnej vnútornej správy Č.j.:2010/07527-22/2019-2021, 2181/2KZ zo dňa 17.3.2011 súd zistil, že Obvodný úrad Žilina prejednal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mali dopustiť V. V., A. F. a A. F.. Na základe vykonaného dokazovania správny orgán konanie voči V. V. a A. F. zastavil, A. F. uznal vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že dňa 21.7.2010 okolo 18:10 hod. Y. Ž. X. N.. D., pred vchodom č. XX vulgárne nadával A. F., čím ju urazil na cti a zároveň dňa 21.7.2010 okolo 18:10 hod. tamtiež V. V. vulgárne nadával, opakovane ho sotil do chrbta, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie hrubým správaním, za ktorý spáchaný priestupok bola uložená A. F. pokuta vo výške 20 €.

Z rozhodnutia Ministerstva vnútra SR, sekcie verejnej správy č.: SVS-OP-2011/018816/TJM zo dňa 12.9.2011 súd zistil, že Ministerstvo vnútra SR o odvolaní obvineného A. F. proti rozhodnutiu Obvodného úradu Žilina, Odboru všeobecnej vnútornej správy č. 2010/07527-22/2019-2021, 2181/2KZ zo dňa 17.3.2001 rozhodlo tak, že uvedené rozhodnutie Obvodného úradu Žilina potvrdilo.

Zo spisu Okresného súdu Žilina č.k. 2C 80/2008-259 súd zistil, že v právnej veci navrhovateľky A. F., proti odporcovi A. F., o rozvod manželstva a o úprave práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom H. F. a J. F. bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 25.10.2010 tak, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené a maloleté deti H. C. J. boli na čas po rozvode zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že prvé dva týždne v mesiaci budú maloleté deti v osobnej starostlivosti otca a druhé dva týždne v mesiaci v osobnej starostlivosti u matky. Výživné na maloleté deti určené nebolo.

Z odôvodnenia rozsudku súd zistil, že navrhovateľka v konaní poukazovala na to, že odporca bol žiarlivý a žiarlivosť vyústila do takých rozmerov, že zotrvanie v manželstve je prakticky nemožné. Od 28.3.2008 nežijú v spoločnej domácnosti. Odporca doslova navrhovateľku týral svojimi výstupmi a žiarlivostnými scénami. Odporca s návrhom na rozvod súhlasil, nesúhlasil však s dôvodmi rozvratu manželstva, ktoré videl v manželkinej nevere, pretože manželka má dlhodobého priateľa, dokonca ju navštevuje a dokonca u nej aj spáva - priateľa má mať od roku 2006. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že manželstvo účastníkov je rozvrátené hlboko a trvalo, za príčinu rozvratu manželstva považoval neveru navrhovateľky, ktorá si našla známosť v zamestnaní a v súčasnej dobe žije s novým priateľom v spoločnej domácnosti. Účastníci konania nie sú schopní vytvoriť pre mal. deti zdravé rodinné prostredie bez konfliktných situácií, ktoré môžu mať negatívny vplyv pre ich ďalší vývoj.

Zo znaleckého posudku č. 12/2009 vyhotoveného znalkyňou J. v konaní sp. zn. 2C/80/2008 súd zistil, že pri psychologickom vyšetrení mal. J. F., nar. 5.8.2002, ktorý bol v čase vyšetrenia vo veku 5 rokov a 11 mesiacov, maloletý uviedol na otázku znalkyne: Kedy ste boli s otcom a ako to prebieha: „V stredu sme s ním boli, počká nás v aute. U tatinka ideme na bicykloch, alebo na hojdačky, alebo ku koníkom. H. ich má rada, je tam v V. viacej zábavy. H. sa tam aj učí. U tatinka spíme v izbe, postele pri sebe, kde sa pomestíme traja. S mamou býva u nás ujo V.. My s H. spíme na poschodovej posteli, maminka a V. majú spolu posteľ. Majú sa radi, pusinkujú sa. Ujo V. je prísny, kto posledný zje, bude umývať riady, keď nebudem poslúchať, odtrhne káble a zoberie počítať domov. Niekedy sa hráme na počítači ja, H., aj V., alebo skladáme lego, hráme sa so šípkami.“ Na otázku znalkyne: Ako to teda vyriešime J. s vašou rodinou? maloletý uviedol: „Maminka, tá má už V., tak u maminky jeden víkend, a u tatinka druhý víkend, aj H. chce tak isto.“

Z psychologického vyšetrenia matky detí A. F. súd zistil, že o manželstve účastníkov sa vyjadrovala tak, že spočiatku bolo dobre, vzťahy sa narušili žiarlivosťou odporcu. Manželstvo stále nefungovalo dobre. Často sa stávalo, že v takýchto hádkach siahol po alkohole, potom ju budil v noci, že sa chce rozprávať, včítal jej, kričal, ziapal po nej aj pred deťmi. Kontroloval jej mobil, prehľadával osobné veci, ruksak z roboty, stále ju podozrieval. Nepoprela, že mala dobrý vzťah so svojím nadriadeným v práci, s pánom V., ktorý bol u nich raz po práci na káve, keď prišiel manžel, išlo o nedorozumenie, pretože išlo o nejaký problém s kľúčmi od dverí. Od toho času sa „manželova žiarlivosť zhoršila, už určil aj meno frajera“. Hádky sa konali aj pred deťmi, čím veľmi trpeli. V novembri 2007 povedala manželovi, že sa s ním chce rozviesť, manžel odišiel preč, ale nesúhlasil s rozvodom. Ostali teda spolu, kvôli deťom. Pokračovalo obviňovanie manželom z nevery. Nepáčilo sa jej, že manžel bol žiarlivý, v spoločnosti sa nedokázal baviť, bol nekomunikatívny. Jej terajší priateľ V. V. má 29 rokov, poznala sa s ním v zamestnaní, bol jej vedúcim na linke.

Z psychologického vyšetrenia otca dieťaťa A. F. súd zistil, že manželstvo hodnotil ako problémové od začiatku vzťahu, bývalú manželku hodnotil tak, že nedokáže žiť s jedným partnerom. Vždy vyhľadávala spoločnosť. Pri odporcovi sa dosť zmenila a mal dojem, že je šťastná, až kým nenastúpila do zamestnania. To bol koniec ich rodiny. Mali časté hádky, podozrieval ju, o čom sa aj presvedčil, napr. raz sa vrátil nečakane domov z nočnej zmeny, byt bol zamknutý, nemohol sa dostať dnu, keď manželka otvorila, tak boli dnu aj s pánom V. pri káve. Tiež si dal urobiť výpis z manželkinho mobilu, kde je cca 100 SMS z jej mobilu na mobil V. V., ktorých obsahom sú SMS o deťoch, aj o intímnych zážitkoch a prejavoch medzi nimi ako dvojicou.

Zo záveru znaleckého posudku súd zistil, že vzťah mal. H. F. k matke je čiastočne modifikovaný tým, že matka má blízky priateľský vzťah k V. V., ktorý býva v jednej domácnosti s nimi. K V. V. nemá mal. H. pozitívny citový vzťah, skôr opozičné zameranie, obviňuje ho z rozpadu rodiny, takže voči nemu prejavuje všetky negatívne postoje, neprijala ho do rodinného kruhu, berie ho ako „nutného partnera svojej matky.“ Psychologickým vyšetrením mal. J. F. zistila znalkyňa, že jeho vzťah k matke je tiež modifikovaný rozchodom rodičov a tým, že matka má partnerský vzťah s V. V., ku ktorému mal. J. nemá vytvorený citový vzťah, je v opozícii k nemu, city sú ambivalentné, až negatívne saturované.

Zo znaleckého posudku č. 26/2010 (č. I. 167) znalkyne J.. R. E. vyhotoveného v konaní sp. zn. 2C/80/2008 súd zistil, že navrhovateľka sa v rámci projektívneho interview vyjadrila, že ukončenie partnerského vzťahu s otcom detí bolo nevyhnutnosťou, aby zabránila ďalšiemu stupňovaniu napätia v

rodine. Neznamenal však odchod od detí, ale naopak snahu pripraviť im vhodné podmienky pre ďalší vývin, keď sa rozhodla pre vzťah s terajším priateľom V. V..

Otec A. F. sa vyjadril, že manželský vývin prebiehal síce aj s krízovými obdobiami, ale bez vážnych nedorozumení až do jeho odchodu s deťmi so spoločnej domácnosti v marci 2008, čo vnímal ako prechodne nevyhnutné riešenie. Následne sa prejavili egoistické a seba presadzujúce tendencie bývalej partnerky. K stupňovaniu manželských i rodinných konfliktov dochádzalo nielen v súvislosti s rozdielnou hodnotovou hierarchiou jeho i manželkinou, ale predovšetkým v dôsledku napätia v súvislosti s jej sebeckým, seba presadzujúcim správaním, uprednostnením iného partnera, ale i vynárajúcimi sa prejavmi slovne útočného správania, ktoré ho ponižovalo.

Z výsledku vyšetrenia mal. H. F. súd zistil, že znalkyňa konštatuje vo vzťahu k priateľovi matky prevažujúci skôr rezervovaný, nie vyslovene odmietavý postoj - nevyváženosť, náhle premeny citových polarít, pravdepodobne v dôsledku aktuálneho správania sa priateľa matky voči dieťaťu. Interpretácia výsledkov zaznamenáva v prejavoch dieťaťa pocity, že je nedostatočne prijímaná priateľom matky. Z výsledku vyšetrenia mal. J. súd zistil, že vo vzťahu k priateľovi matky prevláda obdobne ako u sestry skôr rezervovaný a ambivalentný, nie vyslovene odmietavý postoj.

Z rozsudku Krajského súdu Žilina č. k. 9Co/163/2011-339 zo dňa 29.9.2011 súd zistil, že v právnej veci navrhovateľky A. F. proti odporcovi A. F. o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností na čas po rozvode k mal. deťom H. F. a J. F. na odvolanie navrhovateľky a odporcu proti rozsudku OS Žilina č. k. 2C/80/2008-259 zo dňa 25.10.2010 v spojení s opravným uznesením č. k. 2C/80/2008-277 zo dňa 12.12.2010 súd rozhodol tak, že potvrdil rozsudok OS vo výrokoch, ktorým rozviedol manželstvo účastníkov a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, ako aj vo výroku, ktorým zaviazal odporcu k povinnosti uhradiť na účet súdu trovy konania vo výške 1243,16 €. V ostatných výrokoch, ktorým súd rozhodol o zverení mal. detí do osobnej starostlivosti oboch rodičov, neurčil výživné a stanovil trvalé bydlisko maloletých, rozsudok zrušil a v tomto rozsahu vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozsudku súd zistil, že navrhovateľka napadla odvolaním rozsudok v časti o zverenie, úprave práv a povinností k mal. deťom na čas po rozvode, nakoľko nesúhlasila so zverení mal. detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Odporca napadol rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu, žiadal tento zrušiť a vrátiť prvostupňovému súdu späť na opätovné rozhodnutie, nakoľko súd sa nezaoberal návrhom odporcu, ktorým žiadal zveriť mal. deti do jeho výlučnej osobnej starostlivosti, keď navrhovateľka v rozpore s uzavretou dohodou rodičov opakovane a bezdôvodne neumožňuje druhému rodičovi styk s mal. dieťaťom. Krajský súd ako súd odvolací mal z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom preukázané, pokiaľ sa týka záverov o rozvode, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, že v danom smere bol postup prvostupňového súdu správny, keďže je nepochybné, že medzi účastníkmi dochádzalo dlhodobo k nedorozumeniam, čo viedlo k ich vzájomnému odcudzeniu a od roku 2008 nežijú ako manželia v spoločnej domácnosti. Nakoľko ani odvolací súd nedospel k presvedčeniu, že manželstvo môže v budúcnosti plniť svoj spoločenský účel, rozsudok o rozvode manželstva a trovách tohto konania v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina 30P/407/2009 súd zistil, že vo veci starostlivosti o maloleté deti F.: H.K., nar. XX.X.XXXX, J., nar. X.X.XXXX, deti rodičov otca A. F. a matky A. F., o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností bolo rozhodnuté rozsudkom 21P 206/2008-71 zo dňa 7.8.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.8.2008 tak, že súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke, otec sa zaviazal platiť na mal. H. výživné vo výške 1.700,- Sk mesačne a na mal. Petra výživné vo výške 1.500,- Sk mesačne s účinnosťou od vyhlásenia rozsudku a zároveň bol upravený styk otca s maloletými deťmi.

Z rozsudku č.k. 30P/407/2009-170 zo dňa 9.6.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.7.2010, súd zistil, že návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti H. a J. bol zamietnutý.

Podľa ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa ust. § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa ust. § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa ust. § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa ust. § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Vykonaním dokazovaním mal súd za preukázané, že v čase podania návrhu na začatie konania boli účastníci konania manželmi, teda vzájomná vyživovacia povinnosť medzi nimi trvala. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. 2C/80/2008-259 zo dňa 25.10.2010, ktorý rozsudok čo do rozvodu nadobudol právoplatnosť dňa 24.11.2011. Posudzované obdobie na uplatnený nárok na platenie manželského výživného je teda od 11.4.2008, kedy bol podaný návrh na začatie konania, do 24.11.2011, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode manželstva účastníkov. Účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti a finančne hospodária oddelene.

Súd pri stanovení rozsahu vyživovacej povinnosti skúma predovšetkým hmotnú a kultúrnu úroveň oboch manželov. Vyživovaciu povinnosť má stanoviť tak, aby hmotná a kultúrna úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Z hľadiska zásady rovnakej životnej úrovne manželov má teda vyživovaciu povinnosť ten z manželov, ktorého príjmy a majetkové možnosti sú vyššie voči manželovi druhému, a to v rozsahu, ktorý znamená vyrovnanie obidvoch životných úrovní. Pri určení výšky výživného oprávnenému manželovi súd podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. S poukazom na ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí, ak ide o výživné

pre maloleté dieťa. Úprava vyživovacej povinnosti teda nevyplýva len zo spoločensko-ekonomickej funkcie, ale je podmienená aj mravnými názormi spoločnosti. V oblasti rodinného práva obsahujúcej úpravu výživného je vplyv morálky veľmi intenzívny, čo je podmienené tým, že sa jedná o vzťahy ľudí, ktorí si nie sú cudzí, a tým, že ide o oblasť rodinného života, ktorá je v značnej miere regulovaná etickými normami. Bez ohľadu na naplnenie zákonných kritérií na určenie vyživovacej povinnosti súd nemôže priznať výživné v prípade zisteného rozporu s dobrými mravmi. Nepochybná odôvodnenosť predmetného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi subjektmi rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu.

Na rozpor s dobrými mravmi súd prihliada z úradnej povinnosti, jeho danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu. Výraznejšie sa budú prejavovať rozpory v prípadoch výživného medzi manželmi (spôsobenie rozvratu, opustenie rodiny), resp. príspevku na výživu rozvedeného manžela. Príčiny vedúce k rozvratu manželstva ako jedno z hľadísk posudzovania dobrých mravov zákon špeciálne upravil aj pri podmienkach vzniku nároku na príspevok na výživu rozvedeného manžela.

Zásada dobrých mravov je teda korektívom, ktorý môže spôsobiť, že napriek všeobecnej požiadavke rovnakej životnej úrovne v manželstve v dôsledku ich porušovania sa táto zásada nemusí uplatniť. Je to odôvodnené tým, že inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje aj v rámci majetkových vzťahov súvisiacich s manželstvom. Práve z tohto dôvodu môže byť rozpor s dobrými mravmi zreteľnejší, ako pri iných druhoch vyživovacej povinnosti. V zmysle § 18 Zákona o rodine manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie, čím je vymedzený obsah manželstva a základné zásady spoluzitia manželov.

V konaní bolo nesporne preukázané, že príčinou manželského rozvratu bola nevera navrhovateľky, pričom ani z rozsudku krajského súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu čo do rozvodu manželstva, súd nemal preukázané, že v odvolacom konaní vzhľadom na odvolanie sa odporcu voči celému rozsudku Okresného súdu Žilina vo veci rozvodu účastníkov by boli konštatované iné príčiny rozvratu manželstva, ako v rozsudku prvostupňového súdu. Následkom konania navrhovateľky, ktorá riešila problémy v manželstve mimomanželskou známosťou, bol nútený odporca opustiť spoločnú domácnosť, a to spolu s maloletými deťmi pochádzajúcimi z manželstva. V konaní bolo teda preukázané porušenie dobrých mravov navrhovateľkou vzhľadom na súdom konštatovanú príčinu rozvratu manželstva v konaní 2C/80/2008 v rozsudku zo dňa 25.10.2010. Navrhovateľka nevyužila ani tú možnosť, aby navrhla podľa ust. § 165 ods. 1 O.s.p., aby odôvodnenie rozsudku bolo opravené, lebo nemá podklad v zistení skutkového stavu. Podala odvolanie len voči výroku, ktorý obsahoval úpravu práv a povinností rodičov voči maloletým deťom a podľa vyjadrenia navrhovateľky na pojednávaní, „s rozvodom bola spokojná“. Z uvedeného pre súd vyplynulo, že s takýmto odôvodnením rozsudku súhlasila. Krajský súd Žilina nekonštatoval v rozsudku zo dňa 29.11.2011 iné príčiny rozvratu manželstva, ako boli príčiny zistené v konaní pred okresným súdom. Pritom ani jeden súd ako príčiny rozvratu manželstva nepoukázal na konanie odporcu.

Súd mal v konaní preukázané, že známosť navrhovateľky s V. V. mala intímny charakter. Navrhovateľka v priebehu konania menila svoje tvrdenia o charaktere svojho vzťahu s V. V., keď raz uvádzala, že V. V. je jej blízky, je to jej priateľ od roku 2009, následne na ďalšom pojednávaní tvrdila, že medzi ňou a V. V. bol len vzťah kolegiálny. V konaní mal súd nesporne preukázané zo znaleckých posudkov vyhotovených v konaní 2C/80/2008, že navrhovateľka udržiavala intímny vzťah s V. pred tým, ako odporca spolu s maloletými deťmi odišiel zo spoločnej domácnosti s navrhovateľkou. Pokiaľ navrhovateľka tvrdila, že príčinou rozvratu manželstva bola nedôvodná žiarlivosť odporcu, s poukazom na skutkový stav zistený v tomto konaní a v konaní č.k. 2C/80/2008 bolo nesporne preukázané, že žiarlivosť odporcu rozhodne nedôvodnou nebola. Pokiaľ sa navrhovateľka snažila v konaní č.k. 2C/80/2009 vysvetliť situáciu v prípade nečakaného návratu odporcu domov z nočnej zmeny, kedy sa odporca nemohol dostať do bytu, vysvetlením, že bol nejaký problém s kľúčmi, ktorý problém bližšie nešpecifikovala, vyznelo takéto vysvetľovanie navrhovateľky zmätočne a úplne neverohodne.

Súd mal preukázané z rozhodnutia Obvodného úradu Žilina, Odboru všeobecnej vnútornej správy Č.j.:2010/07527-22/2019-2021, 2181/2KZ zo dňa 17.3.2011, že v priestupkovom konaní boli prejednávané priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa mali dopustiť V. V., A. F. a A. F. dňa 21.7.2010. Správny orgán konanie voči V. V. C. A. F. zastavil a A. F. uznal vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Z uvedeného mal súd preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi boli následkom známosti navrhovateľky s V. V.C. stále napäté a vyvrcholili aj v takýchto kolíznych situáciách. Konkrétne v tejto situácii sa stretli manželia spolu s novým partnerom navrhovateľky, z čoho vyplýva, že V. V. sa pohyboval v blízkosti navrhovateľky. Nebolo možné preto uveriť tvrdeniam navrhovateľky, že V. V. bol len jej bývalým kolegom.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd v zmysle striktného znenia normy - ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine z dôvodu zistenia rozporu s dobrými mravmi nemal inú možnosť, než výživné nepriznať.

V konaní bolo síce vykonané aj dokazovanie za účelom preukázania dôvodnosti návrhu na začatie konania, ktoré bolo zamerané na zistenie príjmov, výdavkov a majetkových pomerov účastníkov a následné porovnanie zistených pomerov. Vzhľadom na obrat v dôkaznej situácii, ktorý nastal práve po rozhodnutí Okresného súdu Žilina v konaní č.k. 2C/80/2008 rozsudkom zo dňa 25.10.2010, v ktorom bola ako príčina rozvratu manželstva konštatovaná nevera navrhovateľky, súd v konaní z úradnej povinnosti skúmal intenzitu porušenia dobrých mravov navrhovateľkou pri aplikácii ust. § 75 ods. 2 v spojitosti s ust. § 18 Zákona o rodine. Keďže dospel k záveru, že použitie ust. § 75 ods. 2 ZoR je dôvodné, dôkazy dovtedy v konaní vykonané preukazujúce príjmy, výdavky, majetkové pomery účastníkov a iné skutočnosti významné pre posúdenie výšky výživného sa stali pre toto konanie irelevantné a súd na ne pri rozhodovaní o návrhu s poukazom na dôvod, pre ktorý bol návrh zamietnutý, neprihliadol.

Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojitosti s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že náhradu trov konania odporcovi nepriznal. Odporcovi by ako úspešnému účastníkovi náhrada trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila, odporca si ju však podľa § 151 ods. 1 O.s.p. návrhom neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).